

Végére értünk mesedélutánunknak. Ha megértettétek azokat a szép elbeszéléseket, költeményeket és dalokat, amelyek ma mind az édesanyáról szólottak, ha szívetekbe zárjátok mindazt, amit mai mesedélutánunkon tanulhattatok, akkor mindig szófogadó, engedelmes, jó gyermekei lesztek édesanyátoknak, s akkor ez a ti jó viselkedésetek, szófogadásetok lesz a hála, vagy annak a hálnak, amellyel tartoztok édesanyátoknak, egy kis része, de amelyet mégis olyan jóleső szívvvel, boldog lélekkel fogadnak majd tőletek az édesanyák. Azért hát ne csak egyetlen egy nap legyen az esztendőben az édesanyáké, hanem mind a háromszázhatvanöt az ő napjuk legyen és ne muljon el nap, amelyen valamilyen formában, ha csak egy szóban is, — édesanyám, — egy engedelmes főhajtásban is, egy készséges segítségére sietésben is, vagy egy hálás gyermeki kézsókban is, de kifejezésre nem juttatnátok nagy-nagy hálátokat az ő önfeláldozó, végtelen jóságú szeretetéért. Az édesanyák az esztendő minden napján, a nap minden pillanatában csak értetek dolgoznak, értetek fáradoznak, értetek élnek. Ne muljon el tehát egyetlen nap sem anélkül, hogy ezt meg ne éreztetnétek jó édesanyátokkal, vagyis azt, hogy tudjátok, mit köszönhettek nekik s tudjátok, hogy csak az alázatos gyermeki hála tudja azt visszafizetni.

Igy csináljátok, gyermekek?

Anyák napjára

*Édesanyám, óh, eddig nem is tudtam, —
De most az iskolában megtanultam, —
Hogy kicsi korom óta mennyit fárad,
És szívéből mennyi szeretet árad.*

*Ha beteg vagyok, — édesanyám ápol,
Mikor meggyógyulok, — velem ír és számol,
Velem olvas, gyakorol, hogy jól tudjak,
És majd az életben én is boldoguljak.*

*Most tudtam meg, — mikor büntet, is szeret,
Mert minden rossz hajtást lenyeseget,
Kürtja, — mint jó kertész, — a gyomot,
Hogy szívémben csak a jó hagyjon nyomot.*

*Köszönöm sok türelmét és jóságát,
Imádkozom, adja Isten áldását!
Végül ígérem, hogy mindég jó leszek,
És mindég, mindent a kedvére teszek!*

Budapest.

Barabás Ilona.